

**Toespraak ter gelegenheid van de beëindiging van het lidmaatschap van de
Eerste Kamer
van Marian Soutendijk-van Appeldoorn**

Mevrouw Soutendijk is twaalf jaar lang lid geweest van de Tweede Kamer. Haar lidmaatschap van deze Kamer heeft slechts ongeveer één jaar geduurd. Dat ligt blijkens haar brief in het geheel niet aan haar ervaringen in dit huis met ons als collega's, met het ondersteunend personeel of met de Kamerwerkzaamheden als zodanig. Die hebben, zo begrijp ik haar brief, het nemen van haar beslissing eerder bemoeilijkt.

In haar brief stelt zij dat zij de combinatie van haar werk als rechter en het Eerste-Kamerlidmaatschap als een ernstige belemmering ervaart bij de uitoefening van deze functies waardoor het haar niet mogelijk is gebleken in beide functies gelijktijdig volwaardig en onbevangen te functioneren.

Zoals wij allen weten, zijn er geen formele belemmeringen voor deze combinatie. Gebleken is ook dat in het verleden, en dat geldt nu nog, leden van deze Kamer in bepaalde situaties onder bepaalde voorwaarden op een zuivere wijzen konden, en kunnen, omgaan met beide typen functies. Echter, als dat bij iemand gaat wringen, siert het de betrokkene dat deze zo snel mogelijk een heldere keuze maakt. Wij kunnen niets anders doen dan de beslissing van mevrouw Soutendijk respecteren. Wij kunnen niets anders doen dan haar vertrek betreuren en wij wensen haar in haar werk alle succes en wijsheid toe.

Vanmiddag is er gelegenheid om persoonlijk afscheid te nemen van mevrouw Soutendijk, die nu op de tribune is gezeten.